

ikke har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end tre år.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 17, stk. 1, at en tidsubegrænset opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder ligeledes, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end seks på hinanden følgende måneder. Har udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt boet her i landet i mere end to år, bortfalder tilladelsen, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end tolv på hinanden følgende måneder. En opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, ophører først, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredjeland, jf. udlændingelovens § 17, stk. 3.

Efter ansøgning kan det dog konkret bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet i de ovenfor nævnte tilfælde, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2.

Spm. nr. S 763

Til socialministeren (7/7 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre sig, at f.eks. bistandshjælp og boligtilskud bortfalder for de herboende udlændinge, som rejser hjem til Kosova for at deltage i krigshandlinger?«

Begrundelse

I såvel TV-Avisen som TV2-Nyhederne den 3. juli 1998 kunne man opleve herboende personer fra Kosova med stolthed i stemmen fortælle, at mellem 400 og 500 af deres landsmænd var taget hjem for at deltage i krigshandlinger.

Spørgeren regner med det som en selvfølge, at de pågældende personer ikke samtidig modtager bistandshjælp fra Danmark, ligesom spørgeren regner det for en selvfølge, at andre ydelser efter den sociale lovgivning bortfalder, men spørgsmålet er, om der er sikkerhed for, at det sker. Hvis herboende udlændinge rejser til Kosova og deltager i krigshandlinger samtidig med, at de får bistandshjælp, kan man vel med rette tale om udsendte lejesoldater betalt af Danmark.

Svar (22/7 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet forudsætter, at der med udtrykket boligtilskud tænkes på den særlige støtte som følge af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, jf. lov om aktiv socialpolitik § 34.

Det fremgår af samme lovs § 5, stk. 1, at personer, der opholder sig i udlandet, ikke kan få hjælp efter aktivloven.

Efter § 5, stk. 2, kan kommunen i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

1. modtageren deltager i aktiviteter, der er led i aktivering eller revalidering efter aktivloven
2. modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
3. modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
4. der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Det er efter § 5, stk. 3, en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Reglen om, at hjælpen kun kan ydes til personer, der opholder sig her i landet, er blandt andet begrundet i, at modtagerne skal stå til rådighed for et eventuelt job på det ordinære arbejdsmarked.

Der er imidlertid situationer, hvor en modtager af en forsørgelsesydelse efter aktivloven ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det gælder en revalidend, der følger en uddannelse, som holder ferielukket, og en kontant-hjælpsmodtager, der i forbindelse med 11 måneders aktivering har ret til 1 aktiveringsfri måned.

I disse tilfælde vil kommunen kunne stille lempeligere krav og eventuelt give tilladelse til et nærmere afgrænset kortvarigt (ferie)ophold i udlandet. Men afgørelsen træffes af kommunen i det enkelte tilfælde efter en konkret vurdering.

Det er således kommunen, der i forbindelse med udbetaling af hjælp skal sikre sig, at forudsætningerne herfor overholdes – herunder at der som udgangspunkt ikke kan udbetales